

•Carmina Slovenica•

Letopis 2000

•Carmina Slovenica•

Jaz sem nekdo – drugi me potrebujejo

Karmina Šilec

Za vse dobre glasbene kreacije so potrebni trdo delo in disciplina, veliko talenta in volje, veliko ljubezni in predajanja.

Za vse dobre glasbene kreacije so potrebni trdo delo in disciplina, veliko talenta in volje, veliko ljubezni in predajanja. Velika žrtev prinese vsem, izvajalcem in poslušalcem, velik občutek zadovoljstva. Do tja je dolga pot odrekanj. Za dosego teh ciljev je potrebna disciplina vsakega posameznika, ki je ni lahko ustvariti.

Ko zasledimo ansambel z vrhunskimi dosežki, ob tem običajno pomislimo: »Seveda, saj imajo disciplino.« Tudi zbor Carmina Slovenica ni imun na to oznako. Disciplina je popularen koncept in večji del je to nekaj, na kar naj bi bili ponosni, saj odseva dirigentovo avtoriteto, njegovo sposobnost obvladati glasbenike (te »vragce«, ki bi zmeraj radi počeli ravno to, kar trenutku ne ustreza) na vrvici.

Na svojih mnogih potovanjih v tujini sem imela priložnost opazovati metode najrazličnejših zborov v pripravi na njihove koncerte. Mnogokrat sem se čudila, kako dirigenti in ekipa iščejo nepogrešljiva pravila, ki bi jim pomagala v pripravah na vsa težka bremena koncertnih nastopov, pa naj je šlo za člane zbora iz milijonskih metropol ali za »lesene« zasedbe cerkvenih zborov. Strah in strogost sta bila v mnogih srečih tudi zelo znanih dirigentov: ne klepetati s prijateljem pred koncertom, ne se prepustiti kratkemu raziskovanju mesta, v katerem je koncert, ne se prepustiti kratkemu kopanju na plaži in – bog ne daj – pojesti sladoled ali popiti – uh, groza – ledenega čaja ali kokakole. Pevci naj bi naredili dober vtis na koncertno publiko. Postavljeni na odru v koncertne obleke z očmi, usmerjenimi naprej. Nato vstopi odrasel napovedovalec, za njim pa odrasel pianist, ki mu obrača note odrasel asistent, in nato vstopi še dirigent – seveda spet odrasel. Odrasli zaploskajo in dirigent dvigne svojo magično roko. Koncert se prične. Toda čigav je ta koncert – koncert odraslih ali otrok? Tukaj postavljam svoje vprašanje o pravicah otrok v umetnosti. Zato poskušam ves čas najti svojo rešitev skozi dolgoletno intenzivno pridobivanje izkušenj – in lahko povem, da ni lahko. Ne morem trditi, da je moje delo osvobojeno prejšnjih vzorcev, vendar mislim, da sem se v tem času naučila stvar ali dve. In kdo mi je boljši učitelj kot moji pevci sami? Iz tega izhajam pri skorajda vsem, kar se dotika mojega zbora, najbolj pa seveda pri repertoarni politiki in dramaturgiji naših koncertov.

Zame je »disciplina«, kako voditi pevce skozi njihovo razumevanje k ustvarjanju glasbe. Naučila sem se videti, kako pomembno je deliti si ambicije. Čeprav se zgodi, da pomislim, da znajo biti »pubertetnice« kdaj neprijetne, vem, da je to njihova pot in poskus biti Nekdo. In ko to premislim, je pomembno le to, da skupaj delimo ambicije. Bolj kot lahko prepoznam vsakega od njih kot posameznika, več mi vrnejo kot ansambel, kot kolektiv. Koncertni zbor Carmina Slovenica nima posebne »discipline«, pač pa ima top listo prioritet. To pomeni, da poskušamo za ustrezeno delo ustvariti ustrezeno razpoloženje. Ko ima vsak posameznik jasno idejo o tem kaj, zakaj in kako, se od njega pričakuje ta »disciplina« že sama po sebi. Takrat vsi predobro vedo, kdaj je treba garati in kdaj je na vrsti kaj drugega. Želim, da so v svojem razvoju samozavesti prepričani, da niso tretirani kot objekti, pač pa kot kolegi. Nikdar naj ne občutijo, da so prevozno sredstvo za dirigentove ambicije.

Zame je »disciplina«, kako voditi pevce skozi njihovo razumevanje k ustvarjanju glasbe.

Zbor daje vsakomur edinstveno priložnost, da doseže svojo samozavest in identiteto: jaz sem nekdo – drugi me potrebujejo. Zbor pripomore k temu, da pevec po celodnevnom delu zvečer pride na vaje ali da po uri matematike, ko je šlo vse narobe, sede na svoj stol v pevski sobi. A kako mu to uspe, je stvar njegovega vodje. Dirigentova kontrola samega sebe in glavna sila vsakega vodje je, da se zanima za posameznika. Če želiš uspeti, se moraš zanimati za vsakega pevca, da dobi pozitiven odgovor na svoje notranje vprašanje: »Me je opazila?« Dirigentovo vprašanje pa je takoj: »Kako naj to dosežem, ko imam na voljo le dve uri, a pevcev je 40 in več?« Moj odgovor na to: Tudi jaz sem le človek.

Zbor daje vsakomur edinstveno priložnost, da doseže svojo samozavest in identiteto: jaz sem nekdo – drugi me potrebujejo.

KONCERTNI ZBOR CARMINA SLOVENICA

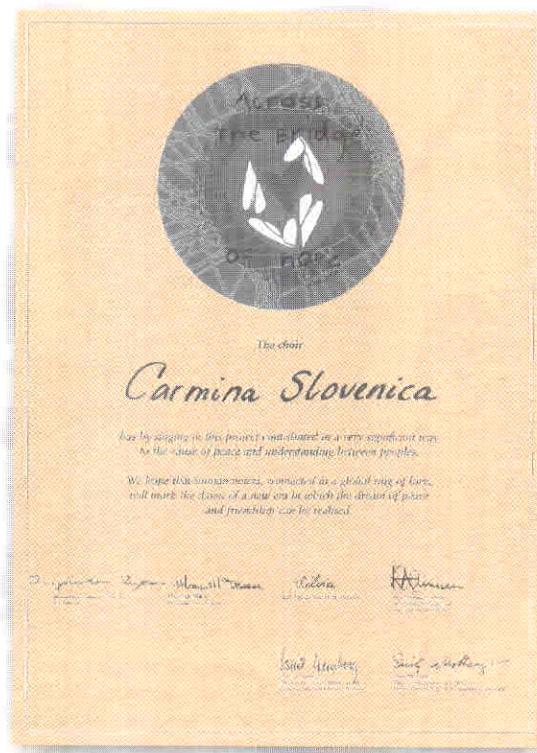
Preko mostu upanja

1. januar 2000

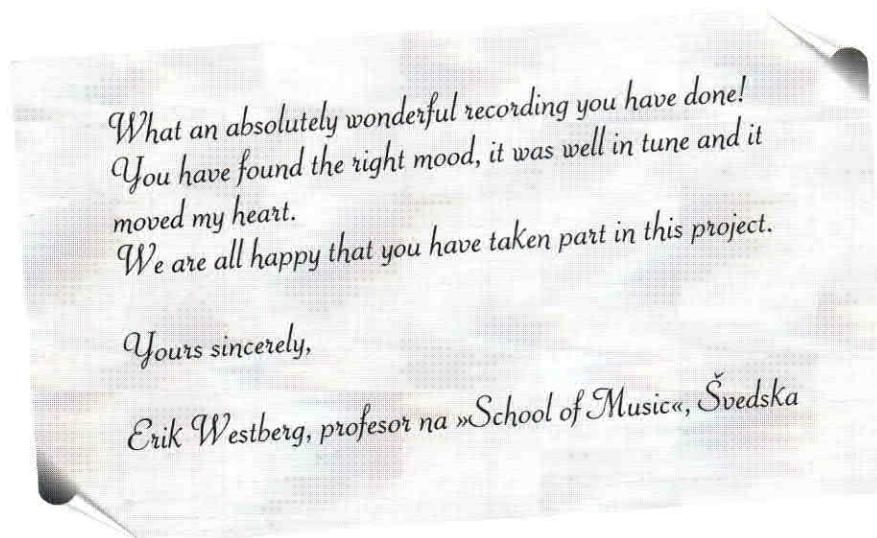
Zborovsko petje za mir in pravico je geslo osrednje zborovske manifestacije ob Unescovi razglasitvi leta 2000 za mednarodno leto glasbe in miru. Vse leto se je oziroma se še bo zvrstilo veliko koncertov, na katerih pričakujejo udeležbo 167 zborov iz kar 49 držav. Med njimi tudi zbor Carmina Slovenica pod vodstvom dirigentke Karmine Šilec.

Kralj otoške države Tonga v Tihem oceanu Taufa'ahau Tupou IV., kjer je najprej nastopilo novo tisočletje, je pri švedskem skladatelju Janu Sandströmu naročil novo kompozicijo Across A Bridge of Hope. Besedilo zanjo je nastalo na Irskem, avtor pa je komaj dvanajstletni Shaun McLaughlin in njegovih pet prijateljev in je zmagovalec nacionalnega pesniškega tekmovanja. Shaun je tragično preminil v bobmandiraju Omaha leta 1998. Ob tem dogodku je bilo veliko ljudi globoko ganjenih. Irska predsednica Mary McAleese je javno prebrala njegovo pesem, ki je tako postala ključna točka globalnega projekta – prošnje za mir.

Idejo je podprt generalni sekretar ZN Kofi Anan, ob njem pa še švedska kraljica Silvija, predsednik International Federation for Choral Music Eskil Hemberg, predsednica Irske in drugi. Projekt je edinstven in sporočilen, saj z glasbo poudarja ideje miru in mednarodnega sodelovanja.

Simbolično se je začel 1. januarja na otoku Toga in se bo nadaljeval krožno po vseh vzporednikih z zaključkom na otoku Samoa. Skladbo bodo izvajali vse leto po vsem svetu. Zbor Carmina Slovenica je nastopal kot uradni slovenski zastopnik pri projektu.

Vampirabile

11. april 2000

Glasbeno-scenski projekt sodobne glasbe

Vampirabile

Jože Humer

Ne veš, kako rad bi se, dragi bralec teh vrtstic, kar zapletel s teboj v pogovor o tem, kaj naju je najbolj uročilo na koncertu Carmina Slovenica v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma 11. aprila letos. A saj te najbrž sploh ni bilo tam!? Tako ti moram o dogodku pripovedovati od a do ž, da boš vedel, za kaj sploh gre, pri tem pa brzdati svoje navdušenje nad njim, ko ga pač ne moreš deliti z menoj. Toda še bolj narobe bi (mi) bilo, ko bi šla naša zborovska revija kar molče mimo, kot da se s tem dogodkom ni v našem zborovstvu nič zgodilo.

"checking" vaje za projekt

Vampirabile

• •

•Carmina Slovenica•

VAMPIRABILE je bil zborovski koncert v polnem običajnem pomenu besede, lahko mi verjameš. Kar je bilo še zraven, ni bil **namesto** tega, temveč na svoj izviren način **za to in k temu in s tem**. Tematsko je bil splet prebliskov iz bajeslovnega sveta. Glasbeno – izbor nadvse raznolikega svetovnega skladateljskega odzivanja na to temo, skoraj izključno takega, ki že vnaprej računa z umetniškim ansamblom posebne narave, kakršen je Carmina Slovenica. Po repertoarni arhitektoniki je vodil skozi častitljiv, rahlo zastrt svet davnih finskih legend /Finca Einohuanja Rautavaare MARJATTA MATALA NEITI, ki se ljubko pritakne našim verskim občutjem in je zapolnil prvi del smiselnoprekinjene celote, preko otroško igriivo strahljivega izseka iz našega domačega praznoverja (Lojzeta Lebiča UROK) in

Najbrž veš, da se Carmina Slovenica postopoma oprijema izrazil, ki jih na naših pevskih odrih nismo prav vajeni: instrumenti, ritmika, kolektivni gibi, ples, scena, glasbeni posnetki...

duhovito virtuoznega švedskega zarotitvenega recepta (Šveda Arneja Mellnäsa AGLEPTA) skozi skrivnostno magično uporabo še bolj skrivnostnih, a svilnatomehkih verzov kitajske poezije iz 8. stoletja (Američana Marka Wingesa ČARODEJNE STRUNE) do sodobnega glasbeno-literarnega, pevsko-elektronskega varjenja po vzorcu bolj filmskih kot etnografskih vampirjev (nemške Romunke Adriane Hölszky VAMPIRABLE, ki je projektu pogumno posodila ime) in rahlo jazzovskega malozašalomalozares strašenja z indijansko poštajo, ki vse pohrusta (Američanke Judith Shatin WENDIGO), do sklepneg dela, ki že malo uhaja vajeno razumljivemu pojmu zborovska glasba in zborovska koncertna izvedba, prestavi pa nas v sfere indijsko indonezijskega epa Ramajana (Kanadčana Stephen Hatfielda TJAK!) in od daleč spomni opičjih travm, ki so privrele dobremu Rami na pomoč. Vse to v neprekjenem toku glasbenega dogajanja, iz enega v drugo, ne da bi vsaka od skladb izgubila kaj od svojega ega. Bolj svetovljanski izbor po avtorjih in proveniencah (vsebinskih in glasbenih), bolj arhaičen in bolj moderen hkrati, si boš težko izmisliš.

Boš rekel: »Pa zakaj sploh ta tema, saj nima dandanes nič več z nami?« Res nima, dokler ti črni maček ne steče čez pot. In boš vztrajal: »A zakaj ravno ta tema?« Prvi odgovor: Pokazalo se je, da se da zanj, tudi med partiturami za mladinski zbor, izbrati med mnogim in izbrati same odlične stvari. Drugi odgovor: Tema je nenavadna. Presenetljiva. Provokativna. Nelagodna. Tudi tebi, dragi moj bralec; zakaj bi se sicer toliko obregal obnjo? In če je taka, je dobro. Zadnji odgovor (ostale namreč preskočim): Kot nalač je za celosten dogodek, ko z dodajanjem instrumentov, giba, mime, osvajanjem odrskega volumna, z diskretnim sopriovedovanjem scene, luči kostumov, rekvizitov... ustvariš – ne da bi se količkaj odrekal nalogi, da odpoješ izvrsten koncert – iz njega še več.

Najbrž veš, da se Carmina Slovenica postopoma oprijema izrazil, ki jih (z nekaj pomembnimi, celo zgodovinskimi izjemami, npr. Lebičev in apezejevski Fauville) na naših pevskih

... v svojem elementu

odrih nismo prav vajeni: instrumenti, ritmika, kolektivni gibi, ples, scena, glasbeni posnetki... Sprva smo jih spremljali z nelagodjem in pomisleki, kasneje morda s popustljivim odpuščanjem, češ, ti to smejo, ker tako zelo znajo. Zame sta bila v tem pogledu odločilna dva trenutka. Prvi, ko sem trepetal za uspeh (svoje prepesnitve) njihove »Sanjam sen«. Med petjem počasi pljusnejo med občinstvo, vsaka poda enemu izmed poslušalcev roko, potem mu še drugo položi na ramo, iskreno, prodroeno ga gleda v oči in mu poje skupno pesem. Potem se zlijejo nazaj na oder in v pevske vrste. Poslušalcu, do katerega pevka ni prišla in mu ni dala med petjem roke, pa se zdi, da je prišla in da mu jo je dala. In se čudi vase, kaj se vendar blaženega dogaja z njim. Drugi, ko sem na nekem njihovem koncertu sedel na odru, tako rekoč med njimi, in se me je

dotaknila tista popolna predanost vsake od njih, ko z enako in isto poustvarjalno nujo zaplava v gib in z njim v prostor, kako se z glasom vtaplja v pevsko stvaritev. In kako vsaka po svoje, iz sebe, napravijo ta enaki gib. Odtej se tudi temu delu njihovega čaranja prepuščam brez »že, ampak«.

Tokrat je Karmina Šilec, čarownica tega bojeslovnega glasbenega sveta, sama sebi dala priložnost, ki jo kar potegnila v sodelovanje z režiserjem, in to kar s profesorico Meto Hočvar! Režiserka sama reče, da je pojem režije treba tokrat razumeti z zadržkom. Občinstvu tega ni treba: sama je v svojo režijo vgradila ta žlahtni zadržek, ki je te režije bistven postulat in je

*Ko sem na nekem
njihovem koncertu
sedel na odru,
tako rekoč med njimi,
in se me je dotaknila
tista popolna predanost
vsake od njih,
ko z enako in isto
poustvarjalno nujo
zaplava v gib in
z njim v prostor,
kako se z glasom
vtaplja v pevsko stvaritev.*

Zbor Carmina Slovenica s tem nastopom nikakor ni vrgel prvega sidra v Cankarjevem domu, nedvomno pa je doslej najgloblje usidrano v umetniškem pomenu. Zbor Carmina Slovenica z dirigentko Karmino Šilec vztrajno in nenehno nadgrajuje zamisli novih projektov in sestavlja učinkovite zborovske scenske sinteze.

Čudežno popotovanje in srečanje s prvobitnostjo univerzalne dednosti izpovedovanja. V dobruri in pol – vse človeški kozmos. Prelepa izvedba svetlih, pa tudi bolestno baladnih barv. Čaroben ris, ki se je prelival v enotnosti različnih kontrastov.

Izredno zborovska pevska artikulacija, kinetično gibni elementi scenskih pregibov, funkcionalnost rekvizitorjev, zborovska in režijska smiselnost gladkih prehodov, pa še samostojen multisintetični nastop instrumentalne skupine je le nekaj odlik fenomenalno začaranega velikega odra v Cankarjevem domu. Izrazni razsevek, ki se je srljivo in intenzivno širil v tišino in krik scene v enkratni bojeslovni popolnosti. Nikjer zgolj kalkulirani, ampak natončno in zavestno postavljeni v odrsko pevsko in gledališko luč. To je bilo zborovsko gledališče obrnjeno navznoter in k zunanjemu kriku, ravna črta od ljudske legende do čarnega risa pretresljivega naturalizma. Dosežek, ki se meri v vseh segmentih z najbolj dovršenimi zborovskimi in scenskimi sporočili.

Zbor Carmina Slovenica zveni kot iz enega kosa in z bogastvom artikulacije in oblikovanja, ki nikjer ne zataji z vzorno pevsko disciplino. Zbor s pevsko energijo in izenačenostjo in identiteto mladostne ambicije. Vse skupaj vedno v mejah, ki so tudi pevsko in izrazno estetske in nevsišljive. Kot v čarobni pevski krogli, ki se preliva v odtenkih pevskih refleksov s kar lasersko natončnostjo. Več skoraj ni mogoče. Projekt vrhuncev zobra Carmina Slovenica v nenehnem zborovsko dramaturškem stopnjevanju in brez razpok.

Bogdan Učakar, Večer, april 2000

Vampirabile

Jože Humer

skoraj gotovo zlata formula za vse prihodnje podobne dogodke. Gospa Hočvar je namreč sama vedela, da so Karmina in njene Carmina pripravile odličen in vznemirljiv koncert, ki mu nič ne manjka, in da se tega glasbenega tkiva še dotikati ne sme, kaj šele da bi ga s čim oteževala ali celo spremnjala; da pa se mu da z malim veliko dodati, s čimer bo njegova izpovednost podkrepljena in obogatena. Pravzaprav mi je kar neprijetno v spominu scenirati svoje strnjeno doživetje tega magičnega dogodka, da bi ti sporočal podrobnosti režije. Najbolj prav bo, če mi kar tak, scela, kakor sem ga doživel, sede v spomin. Saj za to mu tudi gre.

... priprave pred nastopom.

*Skladatelj Mark Winges in Karmina Šilec
San Francisko, september 2000*

Posebni koncert

Martina Gojkšek
pevka zbara, 14 let

Aprila so se vsa pričakovanja usmerila v turnejo, ki nas je čakala – Venezuela. Pred odhodom pa smo izvedli posebni koncert v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma. To je bil glasbeno-scenski projekt Vampirabile.

Dekliški zbor Carmina Slovenica iz Maribora s svojo dirigentko Karmino Šilec ne pozna interpretativnih meja pa tudi ne idejnih, kompozicijskih, tematskih. Zdi se, kot da je zanje še vsega premalo napisanega in da bi se prej ali slej moral najti kak dober sodobni komponist, ki bi napisal opero, po vsej verjetnosti bolj oratorijskega tipa ali v povezavi s strukturo antične dramatike, kjer bi imel zbor vodilno vlogo, nekaj solistov pa bi utelešalo opernelike.

....Vampirabile se je sijajno prevesil iz rahlo srljivega »vampirskega zavijanja« v ritmično in dinamično povsem dodelan zarotitveni ritual, že skoraj orgiastične prebujenosti.

Marijan Zlobec, Delo, april 2000

Tako smo se prvič v Ljubljano odpeljali nekega sobotnega jutra. Spoznali smo ljudi, ki so pomagali ustvariti ta projekt: to so režiserka Meta Hočvar, kostumografinja Gordana Gašperin, organist Mario Perestegi... Prav tako nas je večina prvič stopila v veliko Gallusovo dvorano z njenim velikanskim odrom, mogočnimi orglami in veliko množico (za enkrat še) praznih sedežev. Ko smo zapeli prvo pesem, smo pozabili na dvorano in začele so se trde vaje. V Cankarjevem domu smo vadile več vikendov, 11. aprila, datum našega koncerta, pa se je nezadržno bližal. Že smo se v dvorani počutili vse bolj domače in vaje so tekle vse bolj gladko. 9. aprila smo se s prtljago, pripravljeno za Venezuelo, poslovile od doma. Še zadnje vaje, popravki, generalka in končno naš veliki trenutek – koncert Vampirabile.

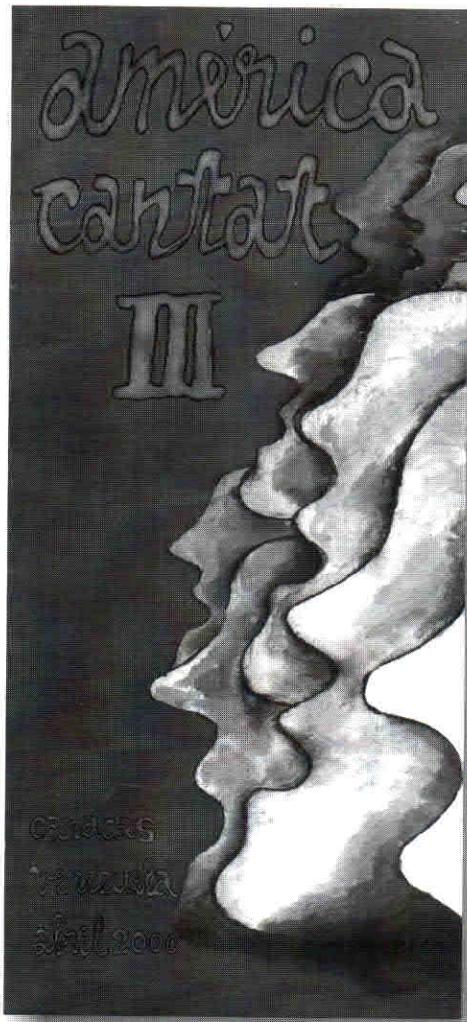
pred polno Gallusovo dvorano? A občinstvo tega našega trepeta ni opazilo. Kajti takoj, ko so nas s svetlobo oblige odrške luči, se je trema razblinila. V mislih si se res znašel sredi revne staje, kjer je sinka rodila Marjatta, verjel si v vse uroke, ki si jih v pesmi izrekel... Tako smo čutili pevci in tudi občinstvo, ki nam je z burnim aplavzom pokazalo, da smo jim všeč. To je eden najlepših občutkov. Pevec vedno ve, kdaj ga je občinstvo sprejelo, in to mu je največja nagrada. Po koncertu smo se še enkrat poslovili od staršev, naslednje jutro pa iz brniškega letališča poleteli v Venezuelo, spet naproti nečemu novemu... V Južni Ameriki so nas ujele pozitivne kritike iz Slovenije. Pevke in dirigentka, pa tudi vi, če ste bili na našem koncertu, smo lahko za trenutek zaživeli sredi mitov, urokov in legend. Resnično zaživeli.

America Cantat

12. – 24. april 2000

Nočemo
govorov;
hočemo
glasbo

Peter Rak
(povzetek iz članka v Delu,
aprila 2000)

Vendar poskuša mesto ob tem prozaičnem stanju vzpostaviti oziroma vzdrževati tudi svojo kulturno identiteto, razpeto med lokalno etno tradicijo, špansko kolonialno zapuščino in svetovnimi gibanji, solidna infrastruktura za te namene pa je skoncentrirana predvsem v četrti Parque Central. Osrednji prostor zavzema mastodontski kulturni center, poimenovan po veliki venezuelski pianistki Teresi Carenno. Center ni neznan slovenskim kulturnim odpravam v bolj eksotične dežele, saj je tukaj v začetku 90. let gostovala tudi mariborska drama pod tedanjim vodstvom Tomaža Pandurja, letosnji april pa je bil povsem v znamenju festivala zborovske glasbe.

Za blazirane evropocentrike oziroma izključno na zahodno hemisfero orientirano javnost se zdi gostovati v Latinski Ameriki povsem odveč. Dela tistih nekaj deset relevantnih južnoameriških književnikov in glasbenikov si lahko nabavimo v najblžji knjigarni ali prodajalni zgoščenk, ne da bi morali zaradi tega dvanajst ur sedeti v letalu, se prerivati po obubožanih slumih in si lomiti jezik s španščino, saj normalnih jezikov, torej angleščine, s katerim občuje ves kultivirani svet, tukaj ne zna nihče. V naši kvazi globalni miselnosti za uspeh pač štejejo samo nastopi v izbranih zahodnih metropolah in domnevno kulturno superiornih in bolj sofisticiranih okoljih, da lahko ob nekaj vzpodbudnih besedah vsaj nekoliko potolažimo svoje kompleksne in začnemo vrjeti večno ploščo o uspešni promociji Slovenije.

Tovrstnim skeptikom bi lahko ob prvih vtisih venezuelskega Caracasa, kjer se je nedavno zaključil zborovski festival America Cantat, na katerem je sodeloval tudi mariborski zbor Carmina Slovenica pod vodstvom Karmine Šilec, tudi pritrili. Letališče Maiquetia je na prvi pogled podobno kakšni kaotični azijski železniški postaji, podoba mesta pa se nič ne izboljša, ko sedete v razsuti, trideset let stari buick in se po zatrpanih cestah pripeljete v pet milijonsko metropolo, ko je po tipičnem južnoameriškem receptu mešanica Mannhattna, kolonialne naselbine in obubožanih četrtih tretjega sveta.

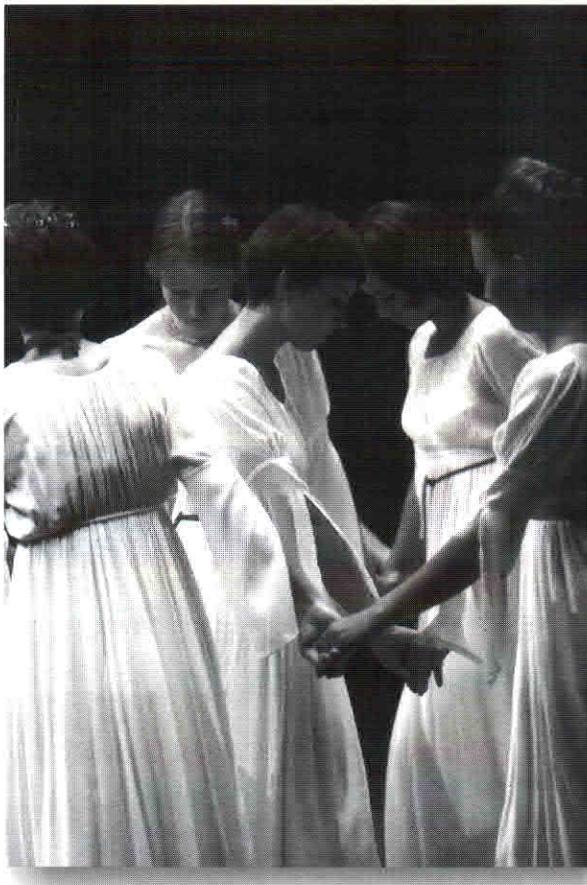

America cantat III

Nastop pred zbranimi na generalni skupščini IFCM – svetovne zborovske federacije

Nočemo govorov; hočemo glasbo

Peter Rak
(povzetek iz članka v Delu,
april 2000)

... splet ...

Neformalni zmagovalec ponovno Carmina Slovenica

Tokrat sicer ni šlo za točke in prestižne naslove zmagovalcev, vendar bi lahko slovensko zastopstvo glede na odzive v strokovnih krogih, odmeve v medijih (če omenimo le obširen intervju Karmine Šilec v osrednjem venezuelskem dnevniku *El Nacional*) in reakcijah občinstva na koncertih brez lažne skromnosti ali nepotrebne servilnosti postavili v sam vrh. Gala koncert v veliki dvorani

Mojčin Tjak

kulturnega centra, kjer je zbor spremljal tudi pianist Bojan Gorišek, pa je bil v znamenju njihovega zadnjega projekta *Vampirabile*, ki je premiero doživel v Cankarjevem domu le dan pred odhodom na južnoameriško turnejo. Miti, legende, vraže in uroki so sicer integralni del kultur Latinske Amerike, vendar je ostalo odprtlo, kakšne bodo reakcije na evropsko izpeljavo tovrstnih tem. Dvorana je ob zaključku precizno izvedenega glasbeno-scenskega projekta dobesedno eksplodirala in zbor je kljub nerganju organizatorjev, ki so zahtevali striktno spoštovanje urnika, kot edini prišel ponovno na oder in spravil obiskovalce še enkrat na noge z domačo skladbo *Las Amarillas*.

Reakcije občinstva pa za zborovodkinjo Karmino Šilec, ki je v sklopu dirigentskih predavanj predstavila tudi položaj zborovske glasbe pri nas, ne predstavljajo najpomembnejše reference, temveč je ocenila nastop na *America Cantat* kot uspešen predvsem zaradi visokih ocen kolegov iz strokovnih krogov.

Del zbara je po zaključku festivala v Caracasu odpotoval domov, drugi del pa se je udeležil še festivala na otoku Margarita, ki se je končal v nedeljo. Hola!

Vaš koncert v dvorani Teresa Carenno v Caracasu je bil vreden mojega (76 let starega moža) poleta preko Atlantika. Sem pod globokimi vtisi in doživetji. Vaše dirigiranje je veliko več kot le prvorazredno glasbeno estetsko doživetje - je interpretacija življenja.

Paul Wehrle, bivši predsednik Europa Cantat in IFCM

Kdo jih ne bi vzljubil?

Že dolgo vam želim povedati kako ste v Caracasu potrdili izjemno vrhunskost zbara. Neverjetno! Čestitam vam ob izredno povezani, glasbeno muzikalni in pogumni predstavitvi. Dekleta so izredno dovršena in popolnoma razumejo svoje naloge.

Morna Edmundson,
članica upravnega odbora IFCM in dirigentka

Prvi dan v novi deželi

(iz ēvinega dnevnika)

Ura je sedem zjutraj, jaz pa sem popolnoma budna, ker je pri nas verjetno popoldne. Ležim v postelji in poslušam jutranji program ptic, ki se zbirajo na drevesih. Družina je prijazna, pravzaprav me kar razvajajo. Včeraj zvečer se mi je Caracas zdel tako velik! Komaj čakam, da danes vidim, kako izgleda Amerika podnevi. Baje so ljudje čisto drugačni. Pravijo, da sploh niso tako umirjeni kot mi, da imajo radi glasno glasbo in divji ples. No, saj te stvari so tudi meni všeč...

Zbor Carmina Slovenica sem slišal že mnogokrat. Ta zbor je v evropski in svetovni zborovski glasbi nedvomno na vrhu.

Njegova predstavitev tu, na America Cantat, je bil eden od vrhuncev na tem festivalu.

Christian Ljunggren,
biši generalni sekretar IFCM,
vodja strokovnih komisij IFCM

Caracas

Mesto ni le veliko, ogromno je. Nasprotno od večine vele mest, ki so kar nasičena z betonom in jeklom, Caracas kljub temu, da je velemesto, ni samo odsev tehnološkega razvoja. Zeleni hribi, ki ga obdajajo, bujno rastje in ptice prinesejo v sodobno arhitekturo delček narave. Cvetiča in moderna ob enem je bila tudi zgradba Teresa Careño, kjer smo ob dopoldnevinih prepevale v ateljeju Ženskih zborov, popoldneve preplesale v ritmih salse in joropa, večere pa preživele ob zborovski glasbi: na odru ali v dvorani. Druge plati mesta, na primer nakupovalne centre, vodomete, parke in spomenike smo spoznale s pomočjo naših družin...

Veseli smo, da se je vaš zbor udeležil našega festivala in nam priredil tako čudovite koncerte.

Carmina Slovenica je zbor, ki je vsem lahko za zgled. Izbira domiseln repertoar, je ustvarjalen, predvsem pa ga odlikujejo disciplinirano delo in profesionalnost. Čestitam Carmini Slovenici za odličen nastop, ki ga je priredil na festivalu, in čestitam Sloveniji, ker ima takšen zbor.

Maria Guinand,
podpredsednica svetovne zborovske federacije IFCM,
dirigentka in direktorica festivala America Cantat

O ljudeh

Nekaj posebnega so. Na vsakem koraku jih spremljata strast in moč življenja. Zdi se, da sploh ne znajo biti zadržani in tisti, Venezuelci so odprtji, velikodušni ljudje. Njihov smisel za glasbo je prav senzacionalen, skoraj vsi so namreč na nek način glasbeniki, čeprav se večina glasbe ne nauči v šoli ampak doma. Sami zase pravijo, da je salsa v njihovi krvi, nekateri celo trdijo, da v celiem Caracasu ni človeka, ki je ne bi znal plesati. Moja družina je bila nadvse zabavna. Naučili so me, kako razlikovati prave banane, torej sadje, ki ga poznamo pri nas, od tistih, ki se pripravijo kot priloga glavnim jedem. Sprva sem seveda videla samo čudno kombinacijo ovčrtih banan in fižola, vendar sem se njihovih jedi hitro navadila. Venezuelci so pravi ambasadorji svoje kulture! Ne samo predstavljamjo, tudi delijo jo radi z drugimi. Ko so me oblekli v tradicionalna oblačila sem ugotovila, da bi me v njihovi narodni noši kar pošteno zeblo, če bi jo poskusila pri nas doma...

Domačin o salsi

Salse se ne naučiš, čutiš jo. Prvič ko jo slišiš, veš, da je v tebi. Ob salsi nihče ne more sedeti, tukaj vsi plešemo in pojemo. Stavim, da v celi Venezueli ni človeka, ki ne bi znal plesati salse in joropa, peti tanga in igrati maracasov ali quatra (kitara s štirimi strunami). Glasbe se ne naučimo le doma, ampak tudi na ulicah.«

**Nekje nad
mavrico je
dežela,
za katero v
sanjah slišal
si že ...**

Eva in Ana Bračič
pevki zboru, 14 in 18 let

Ana Bračič

Koncerti

»Imaš ti moje palčke? Je moja frizura že dobra? Misliš, da bo dvorana polna?...« Zdi se mi, da vsakič, preden grem na oder, čutim neko prijetno napetost. Vedno znova se sprašujem, če bo občinstvo začutilo ritem naše folklore, če jim bo všeč moderna glasba. Koncerti v Venezueli so bili neverjetni. Vse dvorane so bile polne ljudi, nekateri so celo stali. Bili so navdušeni. Z ovacijami so nas večkrat priklicali na oder, zahtevali so petja, petja, petja... To je eden izmed najboljših občutkov, z besedami se ga skoraj ne da opisati. Čeprav sem po koncertu včasih utrijena, vedno komaj čakam, da lahko zapojem še pesem ali dve, če le ljudje želijo poslušati. Takrat je oder moj najljubši kraj, v Caracasu in doma.

Nekje nad
mavrico je
dežela,
za katero v
sanjah slišal
si že ...

Eva in Ana Bračič
pevki zboru, 14 in 18 let

Carmina Slovenica je zelo znan dekliški zbor. Ima turneje po vsej Evropi in svetu, in ker so tako dober zbor, so fantastični ambasadorji slovenske glasbe. Pa ne samo zato. Mislim, da je Karmina zelo kreativna, za zbor tudi izbira čudovit program.

Karmina prav tako sodeluje v federaciji (IFCM) in nam posreduje informacije glede različnih pevskih kultur v njihovem delu Evrope, kot so na primer Bolgarija, Dalmacija... deli Evrope, v katerih je tradicionalno petje še vedno zelo živo. Mislim, da je to zelo lepo.

Jean Claude Wilkens, generalni sekretar svetovne zborovske federacije (IFCM)

Moram povedati, da je vaš zbor eden najboljših zborov na svetu. Vaši glasovi so sposobni v meni prebuditi čustva, kar pa drugače sploh ni lahko. To je prava zborovska glasba in Slovenci bi morali biti ponosni na ta zbor. Mislim, da so Karmina in pevke opravile odlično delo, vse članice zpora kot tudi dirigentka so zelo nadarjene.

V imenu kitajskega ljudstva bi vas rad naslednje leto povabil na Kitajsko na naš festival, kjer boste lahko naši, 1,2 milijarde veliki množici predstavile, kaj je prava zborovska glasba.

Chan Kwok, direktor zborovskega združenja Hong Kong

Slovo

Nikoli ni enako. Kajti ljudje smo različni. In vendar smo vsi ugotovili, da bo ločitev od prelepe dežele, prijaznih ljudi in njihovih navad težka. Na koncu so bile solze tiste, ki so nas pripeljale domov. Tudi zato je za Caracasom ostalo mnogo več, kot le žig v potnem listu.

Isla de Margerita

Festival international de Coros Prof. Julio Villarroel
24. april – 1. maj 2000

Na zborovskem festivalu je nastopil Komorni zbor Carmina Slovenica. Nastopil je s skladbami ženskih skladateljic in literaturo slovenskih avtorjev. Karibski poslušalci so z navdušenjem sprejeli nastop trinajstčlanske zasedbe.

Komorni zbor na koncertu na drugem venezuelskem festivalu

La Asunción - Isla de Margarita

Zborovska olimpijada

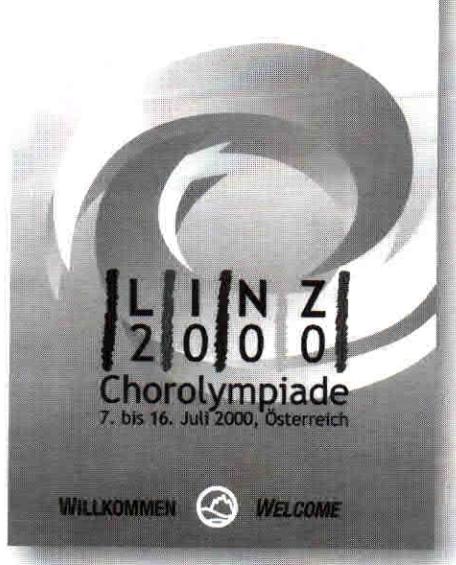
7. – 16. julij 2000

Iztekla se je nedvomno najštevilčnejša zborovska tekmovalna prireditev doslej - zborovska Olimpijada.

Aaktivno ime, ki si ga je prireditev nadela, je vendarle imelo nekaj povezave s tem, kar se je v vseh teh dneh dogajalo v LINZU. Ponovno smo se prepričali, da se z zborovskim petjem ukvarja veliko ljudi, številčno takoj za športom v najširšem pomenu besede.

Tekmovanja v najrazličnejših kategorijah so potekala v dveh etapah, kot predtekmovanje za ansamble brez dosedanjih vidnejših mednarodnih rezultatov in kot olimpijsko tekmovanje. Zbori so se v svojih kategorijah praviloma uvrščali med nekaj bronastih, večino srebrnih in nekaj zlatih medalj. Tako so se praktično vsi sodelujoči vračali domov z olimpijsko kolajno, kar je nedvomno dobra komercialna poteza organizatorjev, ki so na ta način sodelujoče naredili čim bolj zadovoljne in voljne ponovno se vrniti na to prireditev; kakšno inflacijo olimpijskih odličij so s tem povzročili, ni potrebno posebej opisovati!?

OLYMPIADEFÜHRER
OLYMPIC GUIDE

Choir
Olympics
2000

Karmina Šilec

Posebnost na Ol so bile mlade pevke Carmine Slovenice z dirigentko Karmino Šilec in pianistom Bojanom Goriškom - gostje na enem od gala koncertov, zaradi katerega obisk Zborovske olimpijade ni bil zaman - če ste glasbeno-scenski projekt Vampirabile v Ljubljani zgrešili. Po zelo "klasično" zasnovanem sporedu Norveškega mladinskega zbara s Carlom Hogsetom v prvem delu koncerta, je Carmina Slovenica zares zazvenela sveže, prebarvana z jezikom sodobne zborovske muze v uglašenih mitih in legendah skladateljev današnjega sveta, tudi "Uroka" našega Lojzeta Lebiča. Glasbi pa še dodala pravcato glasbeno gledališče z nemajhnim deležem dirigentke.

V krogu slovenskega prispevka sta bili odmevni še predavanji Karmino Šilec - o skladateljicah vokalne muze - in Tomaža Faganelja - o našem gore listu, skladatelju Iacobusu Gallusu. Dirigentka Carmina Slovenica je očarala s pregledom ženskega prispevka v skoraj popolni moški domeni skladateljskega poklica in izvajanja in pri tem dosežke spretno predstavila z zboristkami, udeležence pa je še prijetno presenetila s seznamom stvaritev skladateljic.

Brigita Rovšek, Delo, julij 2000

Kakovostna raven sodelujočih je bila izredno raznolika - od ansamblov, ki s svojo udeležbo le polnijo budžet organizatorjev, do pomembnih, uspešnih vokalnih korpusov. Naj omenimo le nekaj ansamblov, ki jih je strokovna žirija umestila na najvišja mesta:

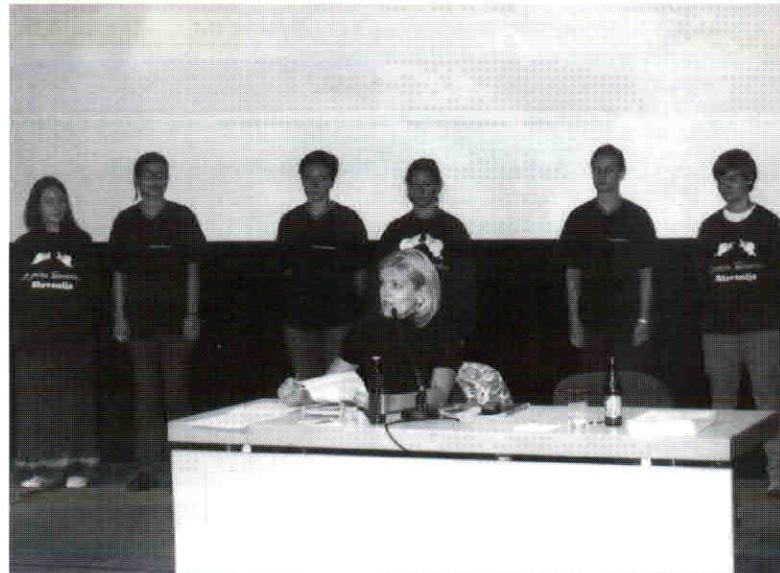
- Komorni zbor moskovskega konzervatorija Čajkovski (B.Tevlin),
- Cantate, Madžarska (F. Sapszon),
- Orfeon Universitario S. Bolivar, Venezuela (M.Guinand)
- Guangdang Exper. Middle school, Kitajska (M. J. Xie)
- Sprit of Ole Miss, ZDA itd.

... med Aglepto

Choir Olympics 2000

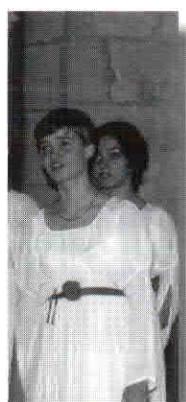
Karmina Šilec

... s predavanja "Women and Choral Creativity"

Gala koncert na zborovski olimpijadi

Marina Gumzi
pevka zbara, 16 let

Marina Gumzi

Nekega deževnega junijskega popoldneva smo spet enkrat sedele v avtobusu in zborovske obleke so v dolgih vrečah visele nad nami. V zadnjih šolskih dneh smo zamenjale šolarke za mlade umetnice, predane milemu zvoku pesmi. Zbor se je bil odzval izjemnemu povabilu na zborovske olimpijske igre. Pa to ne kot tekmovalni zbor, temveč kot eden izmed redkih udeležencev festivala, ki jim je bila dodeljena posebna čast nastopiti pred zbranim občinstvom na velikem gala koncertu.

Tako so se od 7. do 16. julija v avstrijskem Linzu zgodile prve zborovske olimpijske igre. Okoli 25.000 pevcev se je v enajstih olimpijskih dneh zvrstilo povezanih v približno 500 zborov iz osemdesetih držav v osemindvajsetih tekmovalnih kategorijah. Obsežna zborovska manifestacija koncertov, predavanj, delavnic, spremljevalnih prireditiv ipd. Glasba. Veliko glasbe. In med njimi mi. S posebno nalogo.

Vmesto ob Donavi smo se pripeljale tri dni pred koncertom in zato imele možnost zadihati v ritmu tekmovalno-prijateljskega vzdušja iger. Na samem prizorišču, v ogromnem kompleksu Design centra je kar vrelo; prepoznavanja in spominjanja,

srečanja so sicer običajna tudi za Svetovni simpozij za zborovsko glasbo – IFCM.

Strokovni simpozij, ki je potekal vzoredno s tekmovanji, je z raznolikimi temami bil že sam po sebi dovolj velik razlog za obisk v Linzu, vendar pa je množica dogodkov, ki so se dogajali v istem času, marsikatero predavanje prikrajšala za primerno število poslušalcev in tako smo bili zaradi premoga števila poslušalcev priče odpovedali predavanj vidnih dirigentov, kot sta npr. Erkki Pohjola ali Frieder Bernius. V sklopu simpozija sta sodelovala tudi Karmina Šilec (Ženska in zborovska kreativnost) in Tomaž Faganel (Jacobus Gallus).

Slovenska udeležba v tekmovalnem delu je bila skromna, saj so se v predtekovanju oz. tekmovanju pomerili le širje slovenski ansamblji in se uvrstili v srednji kakovostni razred.

Zbor Carmina Slovenica z dirigentko Karmino Šilec pa je na Zborovski olimpijadi nastopil kot gost na tako imenovanem gala koncertu, in sicer z drugim delom glasbeno-scenskega projekta Vampirabile, ki je bil premierno izveden v Cankarjevem domu aprila letos. Vabilo k sodelovanju pa je nastalo po odmevnem nastopu na America Cantat v Venezueli, aprila letos.

pozdravi in klepeti, listanje po sporedih, prikrito iskanje imena zbara na puloverjih pevcev... Iza zidov pa povsem pritajene pesmi, pesmi... V masi ljudi je bilo mogoče prepoznati množico poznanih obrazov, ki smo jih bile srečevalne na naši glasbeni poti: "Tam, glej, hodi gospa iz tistega tekmovanja... In glej, tam stoji gospod, ki je bil nekje v žiriji... Tam; pogovarja se z gospo, ki vodi zbor, ki smo ga srečali v... In iz dvorane prihajata organizatorja nekega festivala... In tisti gospod je bil nekoč takо navdušen nad nekim našim koncertom, se spomniš...?"

Spomini in nova motivacija za nastop.

Multikulturalno-nacionalna gmota se je bila med dopoldanskim in večernim dogajanjem vsula iz dvoran, soban in predavalnic in se v nerazpoznavni pesmi mnogih jezikov združila v pisanih vrvežu. Ker pa se pevcu le redko primeri, da kdaj zares ostane brez pesmi, je tudi ta čas postal posebna glasbena predstava. In vesel je bil pogled na mlade črnce v tradicionalnih oblačilih, kako sredi ploščadi v avstrijskem mestu učijo ruske deklice plesati v ritmu afriških bobnov...

Nas pa so takrat, ko so se izpraznile dvorane, čakale priprave na naš večer.

In mimogrede smo med lučkarskimi in scenskimi pripravami za skrivnostni Vampirabile, ki je čkal na večer, potonile še globoko v drugačno vzdušje in na seminarju, ki ga je strokovni publiki predstavila dirigentka predstavile širok sklop na temo ženska in zborovska kreativnost.

Potem je seveda prišel tudi velik večer in velik gala koncert, ko smo na sporedu lahko našle tudi del sebe.

Velika dvorana...tema...*Neke noččččči...* brleča luč nad obrazi...*Kottttt bi srebrna ptica...* tek na oder...*Preletela mrakkkk ...*

Potem pa Lebičev Uuuurok, začarana skandinavska Aglepta in njenih sto obrazov v ogledalu, pa grozljive Magične strune in ...joj... pošast Wendigo. Eksplozija energije v aboriginskem ritualu. Tjak!!!

Na koncu luč – tista prava, končno. In priklon. In ploski rok.

In enkrat spet smo bile umetnice. Male vélike umetnice. Čarownice.

Ali jim je zastajal dih, tem, ki so nas slišali, ali so jim roke postale mrzle od groze in se jim je koža naježila? Ali so bili na koncu obsedeli, prikovani na stolih?

Vsak naš nastop je tako naše vodilo. Sleperno senco na drugi strani odra spremeniti, ga začarati...

Drugi dan je bil spet dež. V Mariboru. In samo viseče obleke nad glavami v avtobusu in nek skrivnosten občutek je govoril, da minuli trije dnevi niso bili zares začarani.

In ... kako je že nekoč rekla neka nekdanja pevka?
"...Nekoč - tako se začne vsaka pravljica, smo začeli sanjati ta sen ...In zdaj živimo to pravljično resničnost ...".
Čarobno in uročeno pravljično resničnost – dodajam jaz.

Gala koncert na zborovski olimpijadi

Marina Gumzi
pevka zбора, 16 let

Skladatelj Lojze Lebič in urednica za zborovsko glasbo RA Slovenija Brigita Roušek

Europa Cantat

22. – 30. julij 2000

V projektu Songbridge je naš prispevek izpod skladateljskega peresa Lojzeta Lebiča Upanje v izvedbi zebra Carmina Slovenica naravnost zablestel.

Tako mojstrovino skladatelja kot mladih poustvarjalk je namreč izvalo navdušeno odobravanje številnega občinstva.

Brigita Roušek, za RA Slovenija, julij 2000

Songbridge 2000

Songbridge 2000

Živa Ploj

Ta znani festival ima že dolgoletno tradicijo in bogato zgodovino – od leta 1961 je tokrat že štirinajstič pritegnil pevce iz vse Evrope in od drugod, saj se v zadnjih letih vse pogosteje spogleduje tudi z neevropskimi deželami in ima ugled tudi v svetu. Namen in cilj festivala je ostal veskozi nespremenjen. Zborovski pevci, dirigenti in skladatelji se zborejo in ob srečanju skupaj izvedejo različne nove glasbene projekte. Pri tem je bolj kot tekmovalna mrzlica pomembno druženje in sodelovanje ljudi različnih narodnosti, kultur in predvsem pevskih značilnosti ter tradicij.

Kaj povedo ti obrazi?

Sstrokovno izobraževanje poteka v ateljejih, ki se razlikujejo repertoарno in po kategorijah zborovskih zasedb. Vsakič jih vodijo povabljeni priznani zborovski dirigenti. Že tradicionalni zaključki ateljejskega ustvarjanja so v obliki koncertov, kjer se predstavi izdelan program.

Carmina Slovenica, enkraten dekliški zbor iz Slovenije, je začaral občinstvo v »Maison de la Culture«. Neverjetno je, kako se ta dekleta, ki na odr izgledajo kot mlade dame, obrnejo od enega glasbenega in govorjenega jezika k drugemu: moderni aleatoriki in dustom sledi avtentično ljudsko petje, nato lepe slovenske melodije, potem spet provokativni balinezijski opičji ritual ...

Med tem ko verjamemo, da bo ljudožerska pošast z imenom Wēndigo res prišla, uživamo v dramatični koreografiji kakor tudi v doživetju zborovske improvizacije. Bilo je naravnost briliantno!

C. Szalai Agnes (Madžarska), urednica Europa Cantat Magazine v EC Magazine, november 2000

Med najodmevnnejše dogodke festivala nedvomno sodita tudi samostojna koncerta zborn Carmina Slovenica z dirigentko Karmino Šilec, ki sta doseгла izjemni uspeh in odziv pri udeležencih festivala in tamkajšnjo publiko.

V času prireditve je bilo opaziti pravi »fan club« poslušalcev, ki je zbor spremljal na vseh njegovih nastopih (nekateri so v tem klubu že iz obdobja America Cantat aprila letos v Caracasu).

Sstrokovne ocene niso skoparile z najrazličnejšimi superlativi in ni bilo redko slišati, da je bil nastop Carmina Slovenica v Maison de Culture doživetje, ki sodi med najpomembnejše konchte zadnjih let na svetovni zborovski sceni.

Lastni koncerti pa niso bili edina zadolžitev zborn Carmina Slovenica na festivalu. Pevke in dirigentka so aktivno sodelovali v ateljeju, kjer so skupaj s še tremi izbranimi mladinskim zborom iz Japonske (Dekliški pevski zbor Konan, dirigent Keiichi Mori), Latvije (Dekliški pevski zbor iz Rige, dirigentka Gunta Malevica) in Francije (La Cigale de Lyon, dirigentka Anne-Marie Cabut), s katerimi so sicer stari znanci iz preteklih festivalov in tekmovali, izdelovale skladbe za projekt Songbridge 2000.

Pobudo za ta poseben način mednarodnega zborovskega sodelovanja je dal znani finski dirigent in pedagog Erkki Pohjola. Njegova zamisel je bila, da vsak sodelujoči zbor in dirigent povabita k sodelovanju skladatelja iste dežele, ta pa prav za to priložnost napiše novo kompozicijo, v kateri lahko sodelujejo tudi ostali znani zbori, vsebovati pa mora še himničen del, katerega ob izvedbi zapoje tudi publike.

V celotnem projektu ne gre le za povezovanje pevcev, ampak tudi občinstva s pevci. Oboji so drug drugemu potrebni in nepogrešljivi, saj koncert brez enega ali drugega ni uresničljiv.

Pevci, ki so v enem tednu prenehali biti navadni otroci, so se z očmi mladih umetnikov pod vodstvom dirigentov zavzeto lotili dela, saj so imeli na voljo le nekaj dni, da dobijo skladbe končne podobe.

N veliko veselje pevki Carmina Slovenica in dirigentke Karmine Šilec nas je skladatelj počastil z obiskom na festivalu in prisostvoval vajam, pa tudi koncertu in prvi izvedbi njegove skladbe.

V mladinski pevski creme de la creme iz Japonske, Latvije in Francije je zbor Carmina Slovenica s Karmino Šilec spet blestel.

Posebna draž festivala je bila delavnica oziroma koncert Songbridge 2000. Gre za pobudo finskega vzgojitelja mladih pevcev Erkkija Pohjole, naj v letu 2000 posebej kakovostni mladinski zbori izvajajo novitete skladateljev dežel, iz katerih prihajajo, skladbe pa naj v glasbeno sodelovanje vključijo tudi občinstvo. Festival je tokrat združil mladinski pevski creme de la creme iz Japonske, Latvije, Francije in seveda mariborski zbor Carmina Slovenica s Karmino Šilec. Ti združeni zbori so izvedli štiri nove skladbe Japonca Michika Nakazawe, Latvijca Selga Menceja, domačina Josepha Marcela Godarda in Lojzeta Lebiča. Njegova nova skladba Upanje z močnim orhetipskim glasbenim poudarkom, vključevanjem preprostih glasbil, premišljeno in napeto odrsko dramaturgijo in učinkovito izrabo velikega prizorišča – s to skladbo se je po zaslugu zbara Carmina Slovenica in Karmino Šilec velikanski mladinski zbor še posebej izkazal – je v smislu naslova skladbe izvenela z napevom stare koroške ljudske pesmi, ki jo je povzela prepolna dvorana. »Mostovi 2000« so z Lebičevim Upanjem povezali davno preteklost, tudi našo, z današnjim trenutkom in svetom živega pevskega sporočila.

Pevke zbara Carmina Slovenica so z dirigentko Karmino Šilec ob zahtevni pripravi koncerta Songbridge 2000 s še tremi koncerti na raznih festivalskih prizoriščih s privlačnim sporedom in s pretežnim deležem slovenske glasbe ponovno potrdile visoko raven izvedb in izpričale veliko odrsko vzdržljivost.

Tomaž Faganel, Delo, avgust 2000

Na delu v ateljeju Songbridge 2000

Pesem. Seveda je to tisto, kar nas združuje. Glasba, petje, ples. Vse to so elementi, ki nas povezujejo. Toliko različnih ljudi iz se več različnih držav. Vsak ima svojo kulturo, svoj način petja, izražanja, mišljenja. Pa vendar nam je skupno še nekaj-prijateljstvo. Prepričana sem, da ni pevke ali pevca, ki ob začetku turneje ne bi pomislil na vsa prijateljstva, ki jih je do sedaj sklenil. Nekatera ostanejo, druga ne. Jaz, na primer, se vedno znova razveselim pisma ali pa »e-maila«, pa naj je v njem samo pozdravček ali pa skoraj roman, ob katerem potrebuješ skodelico čaja in urico časa, da izveš, kaj se v daljni deželi novega dogaja.

Iz Francije pa imam malo drugačen spomin. Spomin, ki ga, pa čeprav verjetno nikoli ne bom dobila objavljenega pisma, ne bom pozabil. To je spomin na japonski zbor. Približno petdeset deklic, ki jih, po pravici povedano, prvi in drugi dan nisem najbolje razločevala. Na začetku so delovale TAKOOO podobno. No, s časoma mi je le uspelo opaziti, da niso vse enake. Ne bom rekla, da se jim je že na prvi pogled videlo, da so drugačne.

To je povsem razumljivo, vendar pa te drugačnosti ni bilo videti navzven, vizualno. Na vajah so bile zadržane, tihe in mirne.

**Ko
molčečnost
prevlada
nad
besedami**

Minja Lednik
pevka zbara, 17 let

Ko molčečnost prevlada nad besedami

Minja Lednik
pevka zbara, 17 let

I would like to say you thank you for your work with all the choirs. You are a great choir conductor and I like very much your pedagogie.

Even if we had a lot of problems with the organisation the project was beautiful.

Anne-Marie Cabut, dirigentka zbara Cigale de Lyon iz Francije

Pa vendar. Bližje smo se spoznali na večeru, ki ga je organiziral francoski zbor. Prav takšni večeri pomagajo k temu, da se spletejo nova prijateljstva. Vsi jeziki, ki zvenijo tako drugače, se takrat združijo v enega. Ponavadi je to angleščina, kolikor je pač kdo obvlada. In prav tu je nastal majhen problem. Večina japonskih deklic ni govorila angleško. Pa vendar, ni bilo videti, da bi jih to motilo. Bile so povsem drugačne, kot smo jih bili vajeni na vajah. Pri igrica so se razvivele in se, marsikdaj, znaše tudi bolje od nas. Bile so igreve in vesele, prijateljske. Zasipale so nas z drobnimi darili. Opazila sem, da je to v njihovi državi znak prijateljstva in kar zaželeta sem si, da bi lahko bila kot one.

Vsem so se prikupile, spoprijateljile so se z vsakim in razdelile na kupe nalepkic, na katerih so bile čudne hiške, pa krogci in črte, ki so predstavljale njihove naslove.

Celo ime so me naučile napisati v japonsčini. Z veseljem bi ga napisala in ga pokazala tudi vam, pa sem pozabila, kakšen znak se uporabi za zlog NJA. Njihova abeceda je namreč sestavljena iz ogromno znakov, ki združujejo črke po zlogih. Tako da je od mojega imena ostala le bora polovica.

Ženske skladateljice v Neversu

Mislim, da so prav one od vseh zbrale največ naslovov, pa čeprav se med seboj nismo razumeli skoraj niti besede. One so se smeiale in nam prisrčno, vendar pa za nas prehitro dopovedovalo nekaj, kar sem po nekaj kretnjah z rokami razumela, da gre za dopisanje. Z veseljem sem prikimala, čeprav nisem bila povsem prepričana, da bosta moja dva japonska znaka, na katera sem bila strašansko ponosna, v pismu veliko povedala.

Najbolj pa me je ganilo slovo. Po zadnjem koncertu, ki smo ga imeli vsi širje zbori skupaj, smo se počasi odpravile na avtobus. Bile smo pripravljene za vrnitev domov, po tolikih dneh, preživetih v zanimivem okolju in s prijetnimi ljudmi. Spomnim se poslavljanja od latvijske prijateljice Lelde, s katero sem se spoprijateljila prav na tistem skupnem večeru.

Martina z japonskimi prijateljicami

Spomnem se tudi slovesa od japonskih deklic. Nemalo med njimi je potocilo solze, ko smo se objele. Bila sem ganjena. Čeprav z nami niso spregovorile niti ene angleske besede, čeprav o nas niso vedele ničesar, so ob slovesu jokale. Spoznala sem, da je molt včasih vreden več kot tisoč besed in angleščina sploh ni tako zelo pomembna, v prijateljstvu ne! Ko smo sedle na avtobus, smo pogledale skozi okno in videle osupljiv prizor. Zunaj je stal ves zbor, vse japonske deklice so bile zbrane in čakale, da nas avtobus odpelje. Me smo se zgrnile na okna in neutrudljivo mahale, čeprav se avtobus še ni premaknil. Tudi one so mahale, in ko je avtobus zapeljal, so tekle.

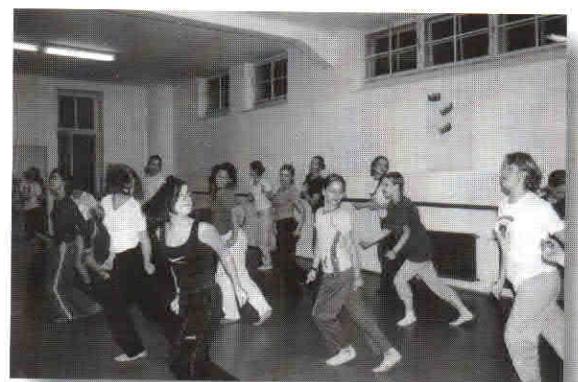
Tekle in mahale so, dokler nismo bili že daleč, pa še takrat so mahale. To mi ogromno pomeni, čeprav verjetno nikoli ne bom dobila nobenega pisma s čudnimi znaki.

Pevski tabor

27. – 30. oktober 2000

V okiru društva Carmina Slovenica deluje osem oddelkov, ki generacijsko in teritorialno pokrivajo dovršen del mladih, ki izkazujejo interes za vokalno glasbo v SV Sloveniji.

Znotraj CS zanje ob rednem delu organiziramo dodatne oblike izobraževanja, ki so hkrati tudi edina možnost dodatnega izobraževanja na tem glasbenem področju za otroke in mladino v Sloveniji, saj k rasti in vzdrževanju kakovosti znanja na področju vokalne glasbe nedvomno sodi dodatno izobraževanje. Letošnji program delavnic:

Fizični trening je zelo pomemben

Korepeticije z Živo Ploj

Drama (vodil režiser Jernej Lorenci):

- improvizacije
- situacije
- neverbalna komunikacija

Gib (vodila plesalka Mojca Ussar):

- stretching
- sprostivene tehnike
- gib kot izrazno sredstvo
- osnove tehnike Horton
- kombinacije

Vokalna tehnika
(vodila Marjetka Podgoršek Horžen):

- dihalna tehnika
- sprostitev glasovnega aparata in telesa
- postavitev tona
- vizualiziranje nalog iz področja vokalne tehnike

Študij nove glasbene literature
(vodila Živa Ploj):

- študij programa za prihajajočo sezono

Pevska šola CS: 2. in 3. letnik
(vodila zborovodkinja Franja Kmetec):

- osnove glasbene teorije
- študij nove literature
- glasbene igre

Gledališka delavnica z Jernejem Lorencijem

1. januar: Internet koncert
5. februar: Koncert v Mariboru (glasbena mladina)
17. februar: Koncert v Ajdovščini
15. marec: Koncert v Mariboru (glasbena mladina)
11. april: Glasbeno scenksi projekt "Vampirable" v Cankarjevem domu v Ljubljani
- 12.-24. april: Koncertna turneja in udeležba na festivalu America Cantat v Caracasu, v Venezuela
24. april – 1. maj: Udeležba na mednarodnem festivalu na Isla Margarita, v Venezuela

28. junij: Koncert v Ljubljani
7. – 16. julij: Gala koncert na Zborovski olimpijadi v Linzu, v Avstriji, predavanje
- 21 – 30. julij: Udeležba na festivalu Europa Cantat v Neversu, v Franciji
16. september: Koncert v Mariboru
1. oktober: Koncert na Sv. Gori
25. oktober: Koncert v Brežicah
- 27.-31. oktober: Pevski tabor v Mariboru
16. december: Koncert "Poje vam mladost" v Mariboru

Aktivnosti 2000

**Seznam
pevk
koncertne
zasedbe
zbora
Carmina
Slovenica
2000**

Abu Eweda, Leyla	Huremovič, Larisa	Pavalec, Martina	Vončina, Ana
Bohinc, Maja	Jurca, Anja	Pintar, Polona	Wutej, Anja
Bračič, Ana	Kaube, Zala	Ploj, Živa	Zorec, Alja
Bračič, Eva	Krajnc, Mateja	Potrč, Mojca	Žerjal, Špela
Celcer, Marija	Krajnc, Tjaša	Princ, Tina	
Čoh, Nuša	Ledinek, Nina	Senekovič, Katja	<i>Secunde:</i>
Ćuić, Maja	Lednik, Minja	Senekovič, Maja	Geček, Sandra
Domjančič, Barbara	Loviček, Urška	Serdт, Katja	Grahovac, Sandra
Dušej, Tadeja	Maher, Vanja	Stegne, Nádja	Harc, Ida
Eder, Simona	Mandič, Mirjana	Struc, Nežka	Hriberšek, Polona
Erker, Jasmina	Masten, Patricija	Šegula, Ulrika	Jagarinec, Petra
Gojkosék, Martina	Mlakar, Petruška	Vantur, Jasna	Koren, Natalija
Gumzi, Marina	Novakovič, Zvezdana	Vesenjak, Mojca	Pavokovič, Maša
Horvat, Polona	Orešič, Urška	Vodovnik, Nina	

♦ Carmina Slovenica ♦

**Organizi-
ranost
Carmina
Slovenica**

Jerneja in Ana skrbita, da vsi projekti gladko tečejo

**Reperoar
2000**

Slovenska glasba

Jacobus Gallus: *Pueri Hebraeorum*
Lojze Lebič: *Suita širje letni časi:*
Pomlad
Poletje
Jesen
Zima
Lojze Lebič: *Upanje**
Josip Ipavec: *Zimska*
Uroš Rojko: *Vodomet*
Fran Gerbič: *Ave Maria*
Tomaž Habe: *Poje vam mladost*

Predsednik zbara Carmina Slovenica: *Milan Petek*

Podpredsednica: *Alenka Jež-Heinc*
Organizacija dejavnosti CS: *Jerneja Ristič*
Računovodstvo: *Tatjana Intihar*
Organizacijske sodelavke: *Marsa Filipčič, Maja Gabrovec, Ana Radivojevič*

Splet pesmi in plesov slovenskih pokrajin:

Štajerska:
Šla bom na goro visoko (zapis GNI)

Rezija:
Alojz Srebrenjak: *Da hora ta Banörina*
Da pa Canynu (zapis GNI)
Da citira kafölava (zapis GNI)

Bela krajina:
Kresnice (zapis GNI)
Matija Tomc: *Pobelelo pole ofcama*
Nemo kolo
Jakob Jež: *Igraj kolce*

Goričko:
Po cesti idu droutarji (zapis GNI)
Matija Tomc: *Vušnejšja ja ni*
Marjan Lipovšek: *So še rožce žalvale*
Pavle Merku: *Čarni kus II.*

Vampirable

Einojuhani Rautavaara: *Marjatta, matala neiti*
 Lojze Lebič: *Urok*
 Arne Mellnäs: *Aglepta*
 Mark Winges: *A Piece of Magic Strings*
 Adriana Hölszky: *Vampirable*
 Judith Shatin: *The Wendigo*
 Stephen Hatfield: *Tjak!*

Songbridge 2000

Joseph Marcel Godard:
Sons les couleurs de l'Arc en Cie *
 Michiko Nakazawa: *Oath for Peace**
 Selga Mence: *Latviesu tautas vardi**
 Lojze Lebič: *Upanje**
 Oscar Peterson: *Hymn to freedom*
 Maori song, New Zealand: *Tutira Mai Nga Iwi*

Karibska in južnoameriška glasba

Pascale Denis & Laurina Vasques:
Aires de Quisqueya
 Raimundo Pereira: *Cancion de cuna*
 Ricardo Donado: *Lo bailas sin querer*
 Rudi Plaate: *Stima*
 Sebucan Margariteno: *Folklore*
 Alberto Grau: *Fiat Mundus Iustus*
 Alberto Grau: *San Anton en dos movimientos*
 Angel Guanipa: *El Guapo*
 Antonio M. Russo:
Cuatro canciones para niños
 Ariel Ramirez-Felix Luna: *Alfonsina y el mar*
 Astolfo Romero: *Tamborera No. 12*
 Atos Palma: *Gloria*
 A. Trolio-H. Manzi: *Sur*
 C. Gardel-A. Lepera: *El dia que me quieras*
 Claudio Fermin: *La catuarrera*
 Eduardo Lakschewitz: *Sambalele*
 Eduardo Serrano: *Negrito transnochador*
 Etty Toppenberg: *Balia di seu*
 Felix Palorma: *Vina Nueva*
 Arr. Fr. Davelaar: *E mariposa*
 Germain Kanuty: *Can-nari bel me-ou*
 Gilber Martinez: *Caballito*
 Jaime Davalos: *La ollera*
 La chaparrita: *Folklore*
 Lorenzo Rodriguez: *Alba*
 Mirjam Makeba: *Mosadi ku rima*
 Modesta Bor:
Cantar del muchacho de piel de noche
 Arr. Modesta Bor: *El manguito*
 Moleart Monton: *Choucoune*
 Oscar Escalada: *Canto Latino*
 Padu Lampe: *Abo so*
 Tomada a Atanasia Ceja:
Aqui habia esta'o mi destino
 Tomada a Lupion: *Como mate sobre el agua*
 Tomada a Sergio Reinoso:
Arriba sube el jilguero
 Vivian Tabbush: *Chacarera trunca*
 Columbian song: *Verdolaga*

Non tacete

Ženska ustvarjalnost od 9. stol. do danes

Gorenjska: *Tri rožice*
 Glasba iz samostana Las Huelgas:
Benedicamus I.
Benedicamus II.
Benedicamus III.
Ave maris stella
Solfeggio
 Hildegard von Bingen:
Sequenita de
sancto Maximino - Columba aspexit
 Fanny Hensel - Mendelssohn:
Wandl'ich in dem wald des Abends
Fünf Terzette
 Judith Shatin: *The Wendigo*
 Selga Mence: *Latviesu tautas vardi**
 Sarah Hopkins: *Past life Melodies*
 Adriana Hölszky: *Vampirable*
 Michiko Nakazawa: *Oath for Peace**
 Bela Krajina: *Kresnice*
 Štajerska: *Šla bom na goro visoko*
 Cameroon (trad.): *Praise the Lord*

Mednarodni program

Bolgarska: *Shope Shope*
 Daniel Bell: *Spring Fjord*
 Donald Patriquin: *World Suite No. 1**
*Ach! Synku, synku (Češka)**
*Cabbage - tree hat (Australia)**
*Deep River (Afro - american spiritual)**
*I went to the market (Canada)**
*Taivas on sininen ja valkoinen (Finland)**
*The stuttering lovers (Ireland)**
 Edward Elgar: *The Snow*
 Herman Rechberger: *Postojna*
 Marko Tajčević: *Pjesme dodolske*
 Stephen Hatfield: *Las Amarillas*
 Stephen Hatfield: *Tjak!*
 Sy Miller & Jill Jackson/arr. Mark O'Leary:
Let there be peace on Earth
 Xhosa Trad: *Dubula*
 Zulu song, arr. Doreen Rao: *Syahamba*
 M. Silvatka & H. Walter:
I'm going up a Yonder
 Jan Sandström: *Across the Bridge of Hope**
 Leon Dubinsky: *We rise again*
 Harry Wessman: *Vesi Väsy Lumen Alle*
 Heikki Klemetin mukaan (sov. E. Linnala):
Tahden lempeen lailla
 Isjos Broliukas: *Lituania song*
 Pablo Casals: *Nigra sum*
 Mie Nakabayashi: *Akai hana, shiroi hana*

Bibič, Simona
Birska, Nejc
Bratuša Špendl, Maša
Brumec, Ana
Čerič, Julija
Ferlež, Bernarda
Gabrič, Tamara
Galun, Mijta

Gomboc, Mojca
Hamzič, Taja
Heričko, Andreja
Jagarinec, Maja
Kleč, Marko
Kolmanič, Ana
Kosi, Andrej
Kraševac, Maruša

Mlakar, Andrea
Mlakar, Rebeka
Pahernik, Barbara
Pajnik, Lina
Rebernik, Žan
Rozin, Živa
Sabati, Špela
Sagadin, Dominik

Sevšek, Katja
Sevšek, Tamara
Terzić, Lara
Tomazin, Katarina
Vrabič, Niki
Zvekič, Jasmina
Žagar, Nejc
Žarkovič, Maja

Seznam pevcev otroškega zbora Junior CS 2000

Veselo vzdružje na zabavici

Glasba in gibanje sta tesno povezana

A. L. Weber: *Pie Jesu*
Emil Adamič: *Na ledu*
F. Gruber: *Sveti noč*
Gorički plesi: *Droutarji*
Leo Dubinsky: *Živi naprej*
Leslie Bricusse: *Sladopek*
Matija Tomc: *Pobelelo pole ofcama*
Narodna: *Ciganček*
Narodna iz Afrike: *Siyahamba*
Narodna Maorov: *Tutira Mai*
M. Golob, arth.: *Jingle Bells*
Radovan Gobec: *Ciganska sirota*
Radovan Gobec: *Siničja tožba*
Tomaž Habe: *Čačka**
Tomaž Habe: *Čajčka za zajčka**
Tomaž Habe: *Dan ugaša**

Tomaž Habe: *Iščemo hišico**
Tomaž Habe: *Kje je sneg**
Tomaž Habe: *Kurent**
Tomaž Habe: *Mali prodajalci zijal **
Tomaž Habe: *Mokri kuža**
Tomaž Habe: *Prav danes, ta dan**
Tomaž Habe: *Prav tisti deček**
Tomaž Habe: *Počakaj, odrasti!*
Tomaž Habe: *Poje vam mladost**
Tomaž Habe: *Rojstni dan**
Tomaž Habe: *V žabji šoli**
Tomaž Habe: *Maribor**
W. A. Mozart: *Koncertna vaja*
W. A. Mozart: *Uspavanka*

*(prva izvedba)

Repertoar 2000

Individualni pouk

SOLOPEVSKI ODDELEK

V letošnjem letu so zaključni izpit na glasbeni šoli z odliko opravile:

Leyla Abu Eweda, Maja Čuič,
Simona Eder, Jasmina Erker,
Martina Kšela, Zvezdana Novakovič,
Martina Pavalec, Mojca Potrč in
Anja Wutej.

V 2001
napove-
dujemo

- januar – marec 2001: Koncerti po Sloveniji in koncerti za mlade
 1. – 3. marec 2001: 1. mednarodno solopevsko tekmovanje mladih pevskih solistov *Carmina Slovenica*, Maribor
 7. februar 2001: Proslava ob Prešernovem prazniku v Cankarjevem domu
 marec – april 2001: snemanje nove zgoščenke
 18. in 19. april 2001: „Glasba lumbardijskih nun in beneških sirotišnic“, Maribor
 23. april 2001: „Glasba lumbardijskih nun in beneških sirotišnic“, Ljubljana
 27. julij – 10. avgust 2001: turneja po Kitajski ("World conference for choral music – Hong kong" in International Children's choir festival China) – Peking, Guanzzhou in Xiamen

OTROŠKI ZBOR JUNIOR CS

Aktivnosti 2000

18. februar: Koncert ob prireditvi zdravstvenega doma v Mariboru
 25. maj: Letni koncert v Mariboru
 4. – 8. junija: Intenzivne priprave v Poreču
 28. – 31. oktobra: Pevski tabor v Mariboru
 16. december: Koncert v Mariboru
 10. december: Nastop na dobrodelnem koncertu Zveze prijateljev mladine

Takšni smo, ko gre zares

Intenzivne priprave v Poreču

Maruša Kraševac
pevka zboru, 10 let

AHA! Napišem naj kaj o intenzivnih pripravah v Poreču? To je nekaj krasnega, kamor bi si vsak žezel. Zjutraj tek do plaže, se tam razmigati, da se zaspančki od same žalosti odpravijo v svet. Nato pa hitro, hitro za mizo, da nam ostane še kaj zajtrka. V stavbah so sobe, v sobah so postelje in na posteljah so otroci. Po zajtrku pa ne smemo biti na postelji, kajti na vrsti so vaje. Vadimo v majhni sobi, ki služi drugače knjižnici. Tam preživimo večino časa. Včasih gremo na zadnjo stran hiše, kjer v diskoteki vadi mladinski zbor. Tam plešemo ob radiu ali pa sami pojemo. Plešemo Sladopeka, Tutira Mai...

Na vrsti je, ponavadi, obilno kosilo. Po kosilu gremo na plažo. Tam ostanemo zelo dolgo. Seveda moramo imeti po kosilu tudi malo počitka. Za tem lepim kopanjem so še ene vaje. Končno je tu skupni večer. Enkrat imamo »Miss Poreča« in tekmovanje altov proti sopranom in tudi kakšno drugo tekmovanje. Zadnji dan gremo v mesto. In že je tu spanje. Včasih se najde pred spanjem kakšna štrigla ali pajek, ampak mi nismo iz sladkorja. To je naš dan v Poreču.

Nekaj o solopetju

Moja Čuić in Leyla Abu Eweda
pevki zbora, 15 in 16 let

Solopetjem sva se začeli ukvarjati pred tremi leti. Dobili sva stalno učiteljico – akademsko glasbenico Simono Krajnc. Prve ure so imele poudarek na dihalnih vajah, kar se nama je zdelo tuje. Sčasoma sva z dihalnih vaj prešli na opevalne vaje, ki sva jih dopolnili s skladbami. Vsako uro sva izvedeli kaj novega, zanimivega in vse nama je postajalo kristalno jasno. Čeprav vaje zahtevajo veliko koncentracije in vadbe, sva se temu sistemu hitro prilagodili. Vendar na solopevskih vajah, ne samo pojemo, ampak si izmenjujemo mnenja o različnih izvajalcih in drugih zvrsteh glasbe. Ves trud in znanje, ki si ga tukaj pridobimo, pokažemo na solopevskih

produkcijs, ki so bogato obiskane in na koncu poplačane z bogatim aplavzom. Na koncu šolskega leta opravimo izpit iz solopetja, ki je bil do sedaj zelo uspešen. Meniva, da je solopetje za vse članice našega zbora pomembno in koristno, in upava, da se solopetja udeležijo z istim veseljem kot se ga midve.

Na koncu bi se v imenu vseh pevk radi zahvalili vsem trem učiteljicam za vložen trud pri delu. Nenazadnje pa še najlepša hvala naši dirigentki zbora Karmini Šilec, brez katere solopevskega oddelka pri nas sploh ne bi bilo. Hvala!

OTROŠKI ZBOR PU

Nismo sladki pevčki?

Leto dni pri Pujih

Ivana Flakus
pevka zbora, 8 let

Lansko leto sem se odločila za Carmino Slovenico. Moja skupina se je imenovala PU. Naši učiteljici je bilo ime Mojca. Imeli smo se zelo radi. Veliko smo peli, risali in se igrali. Zelo lep spomin imam na nastop, ko smo peli v oddaji Zoom s Heleno Blagne.

Otroški zbor PU tvorita skupini PU I in PU II, v kateri se vključujejo otroci med tretjim in sedmim letom starosti. Pouk poteka enkrat tedensko eno šolsko uro.

Zbor PU nastopa samostojno in v skupnih projektih CS.

Program obsega osnove glasbene teorije, otroške glasbene igre, ritmične vaje, povezave glasba-govor-igra, igranje na inštrumente itd.

Leto je hitro minilo.

Aktivnosti 2000

- 18. februar: Koncert ob prireditvi zdravstvenega doma v Mariboru
- 25. maj: Letni koncert v Mariboru
- 16. december: Koncert v Mariboru

Repertoar 2000

- Janez Kuhar: *Dedek Mraz*
- Janez Kuhar: *Mojčin medo*
- J. Pierpoint: *Zvončki*
- Ljudska: *Abraham 'ma sedem sinov*
- Ljudska: *Ko si srečen*
- Tomaž Habe: *Cicibani*
- Tomaž Habe: *Čajčka za zajčka**

- Tomaž Habe: *Mokri kuža**
- Tomaž Habe: *Ringarajajmo*
- Tomaž Habe: *Rojstni dan**
- Tomaž Habe: *V žabji šoli **
- Slavko Mihelčič: *Na kolenu*
- Slovenske ljudske rafalne igre

*(prva izvedba)

Seznam pevcev otroškega zbora PU 2000

Borvnik, Rebeka	Flakus, Ivona	Jakopič, Nataša	Lukič, Anja	Reljič, Roksana
Črnčič, Jasmina	Golež, Jure	Kac, Katja	Partljič, Anja	Šmigoc, Nastja
Čučko, Eva	Hanžič, Tina	Kacafura, Vita	Pernek, Manja	Šturm, Maja
Čučko, Špela	Hartman, Lina	Kraševac, Uroš	Pušenjak, Nina	
Ferš, Daša	Hrastnik, Maruša	Laurenčič, Alenka	Rajšek, Rebeka	

Utrinki, mnenja, izjave ...

Dear Karmina and all the Members of the Choir: we wait that she/he has had a return trip to the country, pleasant and descansador. All in our earth Margaritena, we want this way it. We hope she/he keeps very good memories of the America Cantat III and of the VIII Festival Julio Villarroel; and that this it is not the last time that visit us. We are to their orders; remember that our next party coral is in the 2002. it would not be bad the idea of having them again among us. On behalf of the Movement Venezuelan Coral, you receive, in company of all the Members of the Choir, the most expressive thank you for their visit. That they continue harvesting successes, and in the personal thing that God him good health to you and their family. A hug and affections.

Julio Villarroel and Family

Če kje, potem je v Caracasu promocija Slovenije v kulturnem smislu res povsem dosežena.

Darja Korez Korenčan, Večer, april 2000

I'm just one of the lucky ones who was at the Casa Amarilla, on April 17, 2000, and attended your concert. I just wanted to say thank you all for the wonderful evening. You gave us a warm moment, one of virtuosity, to remember.

Ginette

Skrbno bdenje

The Slovenian Lebič's large-scale, many-layered and intricate work stood out at the end of this world premiere concert, presented with mastery and bravura by all the children and young people involved thanks to the persistence of the Slovenian conductor Karmina Šilec in coming to grips with the artistic demands of the composition. The sheer vocal beauty of these children and youngsters, more than two hundred of them, was quite breathtaking, as they sang together and mastered these works, some of which were indeed extremely difficult. The singers, conductors and the three composers present were rewarded with thunderous applause.

Gerhart Roth, Odlomek iz članka o Europa Cantat, objavljen v biltenu IFCM, november 2000

Primadone na sprehodu

Tukaj Tin in Kristijan. Pri pouku glasbene vzgoje spoznavamo vašzbor. Izvedeli smo, da ste zelo dober zbor v svetovnem merilu. Vesela vas, da imamo v Sloveniji tako dober zbor in želiva vam še veliko uspehov naprej!!!

Lep pozdrav tudi od najinih sošolcev, ki veselo brskajo po vaših spletnih straneh.

Tin in Kristijan

Zbor Carmina Slovenica je nedvomno nekaj posebnega v slovenskem zborovskem prostoru je nekakšno podjetje, katerega direktorica je nadvse nadarjena, izobražena in agilna zborovodkinja Karmina Šilec. Njen izum je v slovenskem prostoru enkraten primer tako imenovane zborovske piramide s skupnim imenom Carmina Slovenica, ki vključuje več različnih zborovskih formacij.

Branka Kljun, Primorske novice, februar 2000

Les confieso que es uno de los mejores coros que hayan escuchado jamás mis oídos. Me gustaría conocer más sobre vuestras técnicas musicales en general. A la Prof. Carmina un Bravissimo! porque su performance fué impresionante en el Teatro Teresa Carreño.

Un admirador y colega

Juan José López

"Šotiš band"- instrumentalni ansambel našega zbora

Nova prijateljstva z Latvijkami

Tako dirigentka kot zbor sta v slovenskem prostoru znani po vokalni prečiščenosti in natančnosti, ter neverjetnem pevskem žaru in mladostnemu poletu.

Radio Koper, februar 2000

I am so glad about opportunity to send you regards from all the girls of Girls choir »Riga« All of them are very thankfull to you for the great experience you gave to them. Thank you for this interesting cooperation and unforgettable expression of Slovenian music.

Gundega Šlepste, Zbor »Riga« iz Latvije

... veliko več kot le pevke

*Ztrinki,
mnenja,
izjave ...*

Carmina Slovenica vedno znova preseneča z eno posebnostjo, ki je postala tako rekoč njen začilni znak: s celovitim nastopom, kjer je vokalna interpretacija le osnova, nadgrajena še z gibom in koreografijo. Vse skupaj že tako vrhunski nastop pomakne še naprej, preko meja zborovskega nastopanja, v neposredno bližino celovitega gledališkega dogodka! Dekleta so torej veliko več kot le pevke, ob igranju na inštrumente so tukaj še gib, pa ples, pa... Celovite umetnice torej!

Maja Orbanič,
Mariborčan, marec 2000

Hello Miss Carmina!

My name is Kayo Motoi. Maybe, you don't know my name...

*I was belong in the Konan Girls Choir in Japan!
Do you remembers Konan Girl's?*

Thank you very much everything for your lessons.

I like Slovenia's song, but it was very very difficult for us... Maybe, Japanese was difficult for your country... I found a few Slovenian friends! It makes me very happy!

Do you have concert in Japan? If you'll have concert in Japan, I want to see it...

Good-by!

Kayo Motoi, Zbor Konan Girls iz Japonske

Carmina Slovenica zabava zbrane

V soboto dopoldan smo se zbrali,
da koncert bi poslušali.
Pred Unionsko dvorano,
več šol bilo je zbrano.
In vsi so čakali le,
da predstava se prične.

Od prve do zadnje najprej dekleta,
nato še dirigentka Karmina,
v lepe obleke odeta,
od katerih je žarela belina.
Na oder so prišle,
aplavz pozdravil jih je,
sedaj predstava se lahko prične.

Ko zapele prvo pesem so,
marsikoga je omamilo,
ga presunilo in zdramilo.

Rekel si je:

»Resnično tako dobre so,
kakor drugi pravijo.
Na svetu ene izmed najboljših so
in to zasluženo!«

S petjem so nadaljevale,
zraven pa celo plesale,
pesmi s celega sveta;
z Afrike, Amerike, Evrope in
Avstralije,
pa sploh nisem opazila,
da ura je že minila.
Tako kmalu je bila končana ta
predstava;
mojstrsko zapeta in zaigrana.

Mojca Gradič, 8.c

**Kaj menijo
mladi
obiskovalci
naših
koncertov
o našem
zboru**

Vtis s koncerta za
glasbeno mladino

Kaj menijo mladi obiskovalci naših koncertov o našem zboru

Vtis s koncerta za
glasbeno mladino

»...Spomnim se tudi pesmi, ki je govorila o krvolčni pošasti, ki ubija ljudi. Na sredini pesmi so dekleta tako zakričala, da smo kar poskakali s svojih sedežev. Mislila sem, da me bo konec. Še nekaj minut po tem kriku sem bila v šoku....

Ob koncu koncerta smo se vsem zahvalili, zborovodji in gospe, ki je igrala na klavir, pa smo podarili šopka.

Vso pot domov smo govorili o koncertu, vsi smo bili navdušeni."

Špela Vidovič, 6.a

»Nastop Carmina Slovenica mi je bil zelo všeč. Najbolj všeč so mi bile tiste pesmi, ki so vsebovale latino ritme. Imeli so tudi zelo lepo koreografijo. S tem nastopom smo se lahko prepričali, da si zbor Carmina Slovenica res zaslужi prvo mesto in da res spada med najboljše zbole na svetu.«

Nina Pertič, 6.a

»Všeč so mi bila dekleta, saj so vsa imele enake obleke. Že na daleč se vidi, da so odličen zbor – o tem se popolnoma prepričaš, ko jih slišiš peti.«

Katja Krajnc, 6. a

Gospa Karmina Šilec je zborovodja mladinskega pevskega zbora Carmina Slovenica. Z dekleti, starimi od deset do osemnajst let, ustvarja preleppe pesmi.

Dekleta, ki obiskujejo njen pevski zbor niso vsakdanja, imajo poseben dar – angelski glas. To smo lahko ugotovili tudi mi, ko smo v Unionski dvorani poslušali njihovo prepevanje.

Punce se lotijo vseh vrst skladb, ki jih izvedejo popolno. Da so koncerti še bolj zanimivi, pa pri določenih pesmih tudi plešejo.

Uvrščajo se v mednarodna, svetovna, državna pevska prvenstva, kjer dosegajo fantastične uspehe. Znane so po vsej Evropi in tudi ponekod po svetu. To je zelo velik dosežek, sploh pa za tako malo državico, kot je Slovenija.

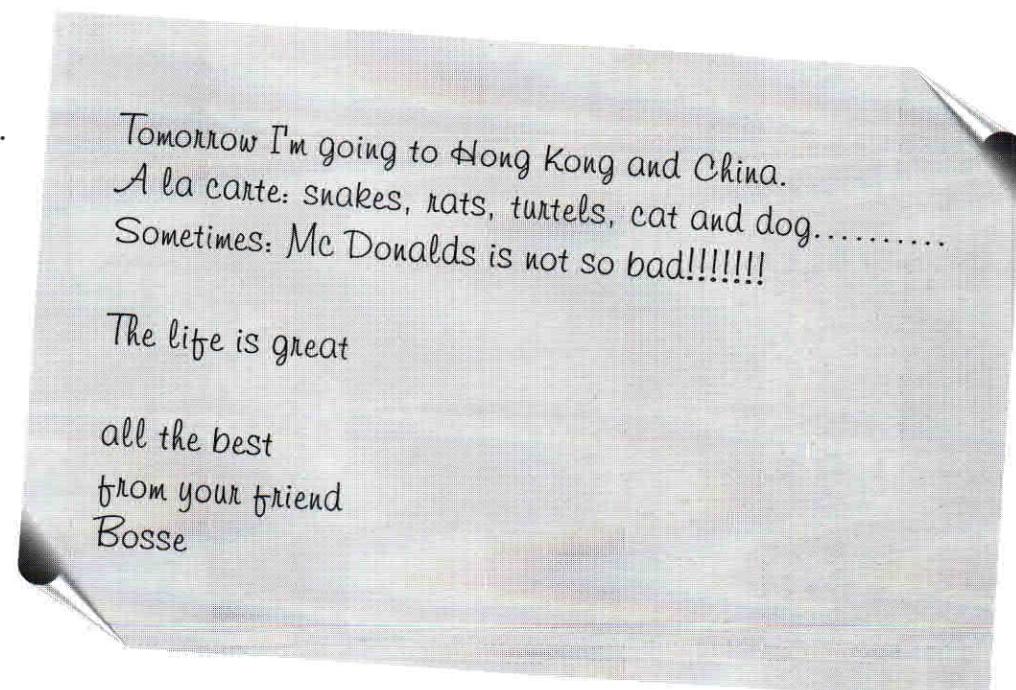
V koncertu sem zelo uživala.

Nicole Kapel, 7.a

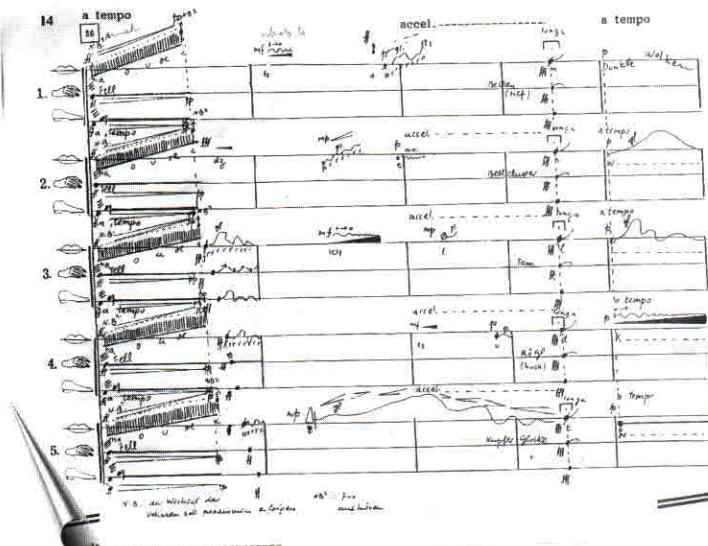
»Koncert je bil zanimiv, predvsem koreografija in pesmi so bile čudovite. Motila me je le nema polka. Program bi lahko bil daljši.«

Tadeja Helbl, 6.a

Napovedujemo ...

... je dalo
pečat
letu 2000

Adriana Hölszky: "VAMPIRABILE"

"Vampirabile"

MITI, LEGENDE, UROKI IN' ZAGOVOVI

SO V TEH SKRIVNOSTIH SLIKAH, KI SE ŠIRUJU MED NAS, BLIZU SKUPAJ.

Glašbeno-slovenski projekt sodobne glasbe:
o skrivnostih čudežih,
proti zim duhomov,
proti uroku in poslom ...

11. 4. 00
torek, 19.30

CANKARJEV DOM

Vampirabile

•Carmina Slovenica•

Dringentka, Karmina Šilec
Režija: Maja Hočevar

Program:

Einojuhani Rautavaara:
Marjatta, matala neiti
(Marjatta, deklica zala)

Lojze Lebič: Urok

Arne Mellnäs: Aglepta

Mark Winges: A Piece for Magic strings
Adriana Holszky: Vampirabile
Judith Shatin: The Wendigo
Stephen Hatfield: Tjak

... iz biltena za nastop v Cankarjevem domu v Ljubljani

Ca

Arne Mellnäs: "AGLEPTA"

Mark Winges: "MAGIC STRINGS"

... je dalo
pečat
letu 2000

Musical score for Lojze Lebič's "UROK". The score consists of four staves (I, II, III, IV) with lyrics in Slovene. Staff I has vocal entries with dynamic markings like *pp*, *f*, and *ff*. Staff II includes a section with dynamic *pp* and *ppp*. Staff III features a complex rhythmic pattern with a note value of $\frac{1}{16}$. Staff IV contains a section with dynamic *pp* and *ppp*. The lyrics describe a scene where a teacher (the singer) is trying to wake up a student (the piano). There is also a note from the composer about the performance.

Lojze Lebič: "UROK"

Musical score for Judith Shatin's "THE WENDIGO". The score is for voice and piano. It includes lyrics in English and dynamic markings like *mf*, *f*, and *ff*. The piano part features sustained notes and dynamic markings like *bellow ff* and *bellow f*. The score is framed by large, dark, pencil-like shapes.

Judith Shatin: "THE WENDIGO"

"Upanje"

mina Slovenica •

... v zraku prva nežna slutnja

Musical score for Lojze Lebič's "UPANJE". The score includes vocal parts (soprano, alto, tenor, bass) and a piano part. The vocal parts feature lyrics in Slovene, such as "za - ri - to-pol za va-jó", "za - ri - to-pol za va-jó", and "za - ri - to-pol za va-jó". The piano part includes a section labeled "Andante liberamente Hymn Section - koral" with lyrics in Slovene. The score concludes with a Coda section.

Lojze Lebič: "UPANJE"

Sofinancerji zbora

MESTNA OBČINA MARIBOR

**REPUBLIKA SLOVENIJA - MINISTRSTVO ZA KULTURO
- MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT**

SKLAD LJUBITELJSKIH KULTURNIH DEJAVNOSTI SLOVENIJE

Generalni pokrovitelj

Pokrovitelji

študentski servis maribor

POŠTA SLOVENIJE d.o.o.

ZM d.d.
ZAVARovalnica
M A R I B O R

igm
STAVBAR

GRANIT d.d.
Slovenska Bistrica

PIK TOVARNA PERILA
IN KONFEKCIJE
MARIBOR d.d.

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE d.d.
nigrad

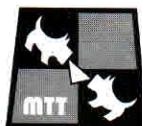
mobitel

 Slovenske železnice

VEČER

Svila
TEKSTILNA TOVARNA MARIBOR d.d.

 MARIBORSKI VODOVOD JAVNO PODJETJE d.d.
2100 Maribor, Šolska ulica 24, p.p. 1292, Telefons (042) 397-407, Telefax (042) 397-776
E-mail: vodovod_2100@zavod.si

•Carmina Slovenica•

Letopis 2000

Naslov:

Carmina Slovenica

Partizanska 5, 2000 Maribor, Slovenija

Tel.: 00386/2/25-12-215

Tel./Fax: 00386/2/25-25-224

E-mail: carmina.slovenica@guest.arnes.si

Homepage: www2.arnes.si/~carmina/

Naklada
700 izvodov

Uredila
Karmina Šilec

Oblikovanje
Studio BREZA

Tisk
Tiskarna DOBRAJC

December 2000

•Carmina Slovenica•

